

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. e) pkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2015 r. – Yieh United Steel/Komisja

(Sprawa T-607/15)

(2016/C 038/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Tajwan) (przedstawiciel: D. Luff, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu ⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem” lub „rozporządzeniem w sprawie ostatecznego cła”) w zakresie dotyczącym skarżącej oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. W zarzucie pierwszym podniesiono, że Sąd jest właściwy do przeprowadzenia kontroli art. 1 i 2 zaskarżonego rozporządzenia i jego zgodności z rozporządzeniem podstawowym i ogólnymi zasadami prawa europejskiego.
2. W zarzucie drugim podniesiono, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ponieważ błędnie odmówiła uwzględnienia metod podziału kosztów, zwykle stosowanych przez skarżącą, odpowiadających uznanym międzynarodowo praktykom księgowym. W związku z tym naruszeniem Komisja błędnie odmówiła odliczenia odzyskanego złomu od kosztów produkcji rozpatrywanego produktu sztucznie zwiększając w związku z tym wartość normalną z naruszeniem art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
3. W zarzucie trzecim podniesiono, że naruszono art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w związku z tym, że Komisja błędnie pominęła sprzedaże spornego produktu, które miały miejsce w toku zwykłych transakcji handlowych z niezależnym klientem krajowym przy obliczaniu wartości normalnej. Komisja w niewystarczający sposób uzasadniła ten brak uwzględnienia. Ponadto, zakładając, że powodem tego nieuwzględnienia był zwykły fakt, że owe sprzedaże były przedmiotem wywozu po sprzedaży (bez wiedzy skarżącej), Komisja zastosowała kryterium niezgodne z prawem. Powinna ona była wziąć pod uwagę intencję skarżącej co do końcowego przeznaczenia tych sprzedaży w chwili ich realizacji. Komisja naruszyła zatem art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie uwzględniając sprzedaży wewnętrznych jedynie z tego względu, że były one przedmiotem wywozu przez niezależnego klienta po sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015 L 224, s.10